

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-79/05)

(2005/C 93/29)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 17 lutego 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez U. Wölker'a i A. Aresu, działających w charakterze pełnomocników, przeciwko Republice Włoskiej.

Skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że nie podejmując wszelkich wykonalnych środków ostrożności w celu zapobiegania wyciekom substancji regulowanych i ich minimalizacji, w szczególności w zakresie obowiązku corocznej kontroli stacjonarnych urządzeń zawierających płyn chłodniczy w ilości powyżej 3 kg celem weryfikacji istnienia wycieków, Republika włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową⁽¹⁾;
- 2) obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne motywy:

Z dostępnych informacji wynika, że Republika Włoska nie przyjęła jeszcze środków w rozumieniu art. 17 ust 1 rozporządzenia (WE) 2037/2000.

⁽¹⁾ Dz.U. L 244 z 29.09.2000, str. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social, wydanym dnia 28 stycznia 2005 r., w sprawie Anacleto Cordero Alonso przeciwko Fondo de Garantía Salarial

(Sprawa C-81/05)

(2005/C 93/30)

(Język postępowania: hiszpański)

W dniu 18 lutego 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social, wydanym w dniu 28 stycznia 2005 r. w sprawie Anacleto Cordero Alonso przeciwko Fondo de Garantía Salarial.

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social, zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy obowiązek Państw Członkowskich do podjęcia wszystkich właściwych szczególnych lub ogólnych środków w celu zapewnienia wykonania zobowiązań wynikających z Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską lub z działań instytucji Wspólnoty (art. 10 Traktatu), oraz zasada pierwszeństwa prawa wspólnotowego przed prawem krajowym, oznaczają same z siebie i bez konieczności [przyjęcia] wyraźnych przepisów prawa krajowego w tym zakresie, przyznanie sądom krajowym uprawnienia do zaprzestania stosowania każdego rodzaju przepisów prawa krajowego, które byłyby sprzeczne z prawem wspólnotowym, niezależnie od ich rangi w hierarchii przepisów (rozporządzenia, ustawy lub nawet Konstytucja)?
- 2) a) Czy hiszpańskie organy administracyjne i sądowe, rozstrzygając o uprawnieniu pracownika, wobec pracodawcy którego ogłoszona została niewypłacalność, do otrzymania z Fondo de Garantía Salarial odszkodowania należnego mu w związku z zakończeniem umowy o pracę, zagwarantowanego na wypadek niewypłacalności przez ustawodawstwo krajowe, powinny stosować prawo wspólnotowe, pomimo iż dyrektywa 80/987/EWG⁽¹⁾, nie wymienia w sposób bezpośredni w art. 1 i 3 odszkodowań z tytułu zakończenia umowy o pracę?
- b) W przypadku odpowiedzi pozytywnej, to czy hiszpańskie organy administracyjne i sądowe stosując dyrektywę 80/987/EWG oraz regulacje prawa krajowego, które transponują treść dyrektywy, są związane zasadą równości wobec prawa i zakazem dyskryminacji wynikającymi z prawa wspólnotowego, w znaczeniu określonym wykładnią tutejszego Trybunału, pomimo, iż nie jest ona zbieżna z wykładnią analogicznego prawa podstawowego zawartego w Konstytucji Hiszpańskiej, przyjętą w orzecznictwie hiszpańskiego Trybunału Konstytucyjnego?